

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Yläne, Jari

Title: Kokemuksia ongelmaperusteisesta opiskelusta

Year: 2016

Version:

Please cite the original version:

Yläne, J. (2016, 17.03.2016). Kokemuksia ongelmaperusteisesta opiskelusta. Tiedeblogi. <https://www.jyu.fi/blogit/tiedeblogi/ylanne>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Kokemuksia ongelmaperusteisesta opiskelusta

PBL-menetelmän pohjana on seitsemän askeleen etenemismalli, jonka mukaan ryhmä käsittelee annetun ongelman. Kurssillani ryhmät tapaavat kerran viikossa ohjaajan valvonnassa. Tapaamisten alkupuoli käytetään edellisten oppimistavoitteiden läpikäyntiin. Tämän jälkeen ohjaaja jakaa uuden ongelman ja sen osalta käydään läpi vaiheet ideariihi ja uusien oppimistavoitteiden määrittely. Yhteensä kurssin aikana ryhmätapaamisia on ollut kymmenen. Näin ehditään käsitellä kahdeksan ongelmaa.

Ryhmätyöskentelyn hyvä puoli opettajan kannalta on mahdollisuus tutustua opiskelijoihin aivan toisella tavalla kuin luento-opetuksessa. Opin kurssin aikana opiskelijoiden nimet ja sen, miten he ovat tottuneet työskentelemään. Kurssin aikana on myös hienoa nähdä, kuinka ryhmätyöskentely kehittyy kymmenen viikon aikana. Ideariihityöskentely ja erilaisten näkemysten yhteensovittaminen on usein hankalaa ensimmäisillä kerroilla, mutta keskustelu paranee kurssin aikana ja kaikki opiskelijat kokevat lopulta saavansa äänensä kuuluviin.

PBL-työskentelyn tavoitteena on kannustaa aktiiviseen oppimiseen. Menetelmän yksi idea on siinä, että kun ryhmä itse miettii oppimistavoitteet, niin tämä motivoi opiskelijoita selvittämään itselleen tärkeimmät asiat. Joskus PBL-toteutus yllättää ohjaajan. Positiivisella puolella opiskelijat usein innostuvat etsimään aivan uusinta tietoa tutkimusartikkeleista ja näistä saadaan aikaan erinomaisia keskusteluita. Negatiivisen yllätyksen koin erään ryhmän loppupalautteessa, kun osa opiskelijoista arvioi yhdessä asetetut oppimistavoitteet liian hajanaisiksi ja kertoi, etteivät olleet saaneet selvää kokonaiskuvaa kaikista aihealueista. Tämä tapahtui siitä huolimatta, että olin joka kerralla pyytänyt jokaista erikseen kommentoimaan yhdessä asetettuja tavoitteita ja työskentelyn sujuvuutta. Tästä huolimatta kriittiset mielipiteet tulivat ilmi vasta kun niitä loppuarviossa erikseen kirjallisesti kysyin. Olinko kuunnellut huonosti vai olinko asettanut kysymykseni väärin kurssin aikana? Tästä opin sen, että kannattaa käyttää strukturoitua palautekyselyä jo kurssin aikana. Tällainen palaute olisi ollut kullannarvoista jo kurssin aikana ja olisi varmasti auttanut kaikkia miettimään tavoitteita tarkemmin.

Kokonaisuudessa voin suositella PBL-menetelmän kokeilemistä. Siinä myös opettaja saa kokeilla uutta ja harjoitella omia ryhmätyötaitojaan.

Jari Yläne
Solubiologian professori
Bio- ja ympäristötieteiden laitos